694/04

Den 29. marts 2004 blev i sag nr. 61.430:

xxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxx x
xxxx xxxx

mod

Pensionskassen for
Børne- og Ungdomspædagoger
Østerfælled Torv 28
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Pensionskassen for Børne- og Ungdomspædagoger, påstår selskabet pligtig til at anerkende, at klagerens erhvervsevne har været nedsat med 2/3 i perioden før 1/10 2001.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne har været varigt nedsat med 2/3, før hun i oktober 2001 blev sygemeldt og efterfølgende bevilget mellemste førtidspension pr. 1/9 2002.

Klageren blev optaget i selskabet med virkning fra den 1/9 1993 i forbindelse med ansættelse i Ø. Kommune. Indbetalingerne til selskabet ophørte den 24/7 1995, og hun overgik herefter fra den 24/7 1996 til hvilende medlemskab i selskabet.

Selskabet modtog den 15/2 1996 en ansøgning fra klageren om pension og bidragsfritagelse som følge af erhvervsevnetab. Ansøgningen var indsendt på baggrund af en ryglidelse opstået ved en arbejdsulykke i 1992.

Selskabet indhentede forskellige lægelige oplysninger, og på baggrund heraf meddelte selskabet ved skrivelse af 11/3 1996 afslag på ansøgningen. Afslaget var begrundet

med, at klagerens erhvervsevne i ethvert erhverv ikke kunne anses for varigt nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne.

Af speciallægeerklæring af 6/3 2002 fremgår bl.a.:

"**Resume og konklusion**

…

Smerterne forværres ved efterhånden minimal belastning, og hun undgår al form for rygbelastning i form af foroverbøjning og løft.

…

Udover lændegenerne har hun de sidste 3 måneder i forbindelse med lidt mere fysisk belastende arbejde for armene også haft smerter på bagsiden af venstre skulder strålende ned på venstre overarm til albuen men ikke egentlige radikulære smerter. Hun kan vågne om natten med smerter og paræstesier ud i hele venstre arm og hånd, men det aftager, når hun ændrer stillingen af venstre arm.

Ved undersøgelse af patienten finder jeg sv.t. ryggen let accentueret noget stiv torakal kyfose med nedsat fjedring og let accentueret lændelordose, der ikke udrettes ved foroverbøjning, forårsaget af betydelige muskulære stramninger og forandringer i lændemuskulaturen. Der er endvidere diffus ømhed af lænde- og glutealmuskler og betydelig insuffiens af rygmuskler og sædemuskler og stramning af sædemuskler og hasemuskler. Der findes ikke mistanke og lumbal rodaffektion eller følger efter dette. Røntgenlogisk er der påvist kileform af 3 torakale hvirvler, men der er ikke forandringer, som tyder på nogen egentlig Scheuermann, men den lette stivhed kan godt være forårsaget heraf. Røntgenlogisk er der i lænden fundet lette degenerative forandringer, men jeg mener, at den væsentlige årsag til hendes rygsmerter er de muskulære forandringer og den muskulære insufficiens.

Hendes gener fra venstre skulderregion og venstre arm igennem de sidste 3 måneder skyldes myogene forandringer i venstresidig skulder-nakkeåg, specielt sv.t. venstre infraspinatus, og der er ikke mistanke om cervikal rodaffektion.

Det drejer sig således om kroniske rygsmerter med kroniske forandringer i muskulaturen sekundær til det primære rygtraume, som formentlig har været lokaliseret til muskler og evt. ligamenter.

Hun kan i nogen grad bedres ved en målrettet udspænding og optræning af muskulaturen, men da det drejer sig om kroniske forandringer kan man ikke forvente normalisering, og hun vil ikke kunne beskæftiges i nogen form for rygbelastende arbejde.
Patienten er uddannet socialpædagog og har bygget videre på uddannelsen med kurser i psykologi. Ved evt. revalidering mener jeg, at den må bygges på basis af hendes tidligere uddannelse mhp. en mere administrativ og ikke rygbelastende arbejdsfunktion, og hvis dette ikke kan lade sig gøre, må hun være berettiget til førtidspension, men med en resterhvervsevne i ikke rygbelastende arbejde."

Ribe Kommune har ved skrivelse af 29/8 2002 bevilget klageren mellemste førtidspension med virkning fra 1/9 2002. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Bevillingen gives på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger i sagen, herunder specielt speciallægeerklæringen fra J.V.K. Det fremgår af erklæringen, at evt. revalidering må bygge på basis af tidligere uddannelse, og hvis ikke dette kan lade sig gøre, må De være berettiget til førtidspension, men med en resterhvervsevne i ikke rygbelastende arbejde.

Det vurderes således, at revalideringsmulighederne er udtømte på grund af de mange mislykkede arbejdsforsøg, som De selv har forsøgt.

Det vurderes dog, at De har mulighed for at påtage Dem et lettere hensyntagende deltidsarbejde indenfor et fagområde, hvor skånebehovene kan blive tilgodeset, herunder eksempelvis lettere administrative arbejdsområder."

Selskabet modtog den 25/9 2002 på ny en ansøgning om udbetaling af helbredsbetingede ydelser fra klageren. I ansøgningen blev der igen henvist til ryglidelsen opstået som følge af arbejdsulykken tilbage i 1992, ligesom det var oplyst, at hun med virkning fra 1/9 2002 var blevet tilkendt mellemste offentlige førtidspension. Endvidere fremgår det, at hun har forsøgt at arbejdsprøve sig selv ved forskellige jobs, men måtte opgive på grund af smerter.

Ved skrivelse af 24/10 2002 til klageren meddelte selskabet, at hun på baggrund af helbredsoplysningerne var bevilget invalidepension med virkning fra den 1/10 2001. Der kunne endvidere udbetales børnepension til eventuelle børn under 21 år.

Selskabet har ved skrivelse af 31/10 2002 til klageren nærmere forklaret, at bevillingen skyldtes, at der var sket en forværring af hendes tilstand, siden selskabet sidst vurderede sagen i 1996. Der var tale om nyopståede venstresidige skuldersmerter med udstråling til venstre albue, som blev diagnosticeret som værende myogene forandringer i venstre skulder-nakkeåg specielt svarende til venstre infraspinatusområde. Selskabets lægekonsulent har vurderet, at den samlede påvirkning fra både lidelsen i lænderyg/ben og lidelsen i skulder/arm medførte en nedsættelse af erhvervsevnen med omkring 2/3.

Klageren har ved skrivelse af 4/2 2003 til selskabet fastholdt, at hendes ryglidelser/gener ikke har ændret sig siden 1996, men at hendes krop som følge af ryglidelsen havde ændret sig således, at belastningerne føltes i andre dele af kroppen.

Ved skrivelse af 17/2 2003 til klageren fastholdt selskabet den tidligere fastsatte tilkendelsesdato, ligesom det blev fastholdt, at der var indtruffet en forværring i helbredstilstanden efter 1996, og at der ikke forelå dokumentation for, at erhvervsevnen før sygemeldingen den 2/10 2001 var nedsat med 2/3 i forhold til ethvert erhverv.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og henviser til, at hun følte sig økonomisk presset til at fortsætte sin egen arbejdsprøvning, da hun ikke ønskede at henvende til Ribe Kommune for at ansøge om førtidspension, da hun fandt dette meget ydmygende.

Selskabet fastholder afgørelsen overfor nævnet og anfører endvidere, at det ikke kan tillægges betydning, at klageren ved eget initiativ har søgt at revalidere sig selv, og at hun derfor ikke tidligere har søgt at få erhvervsevnetabet lægeligt dokumenteret.

Endeligt henviser klageren til speciallægeerklæring af 1/12 1993, hvoraf det fremgår, at hun på det tidspunkt havde væsentlige gener med ryggen. Af erklæringen fremgår bl.a.:

"Samlet må man således konkludere, at der er god overensstemmelse mellem skadelidtes klager og de objektivt påviselige tegn.
Klinisk må der fortsat være mistanke om traumatisk betinget lumbal prolaps med højresidig L.5 og S.1-rodsaffektion."

Selskabet henviser til, at selskabets lægekonsulent vurderede klagerens erhvervsevne i 1996 efter udfærdigelsen af den pågældende speciallægeerklæring og fandt ikke erhvervsevnen tilstrækkeligt nedsat.

Pensionsregulativet indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 4 Udbetaling ved erhvervsevnetab**
Udbetalingen sker, når medlemmets erhvervsevne af ikke forbigående karakter er nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på dette grundlag ikke anledning til at kritisere, at selskabet har vurderet, at klageren ikke tidligere end pr. 1/10 2001 har mistet mindst 2/3 af erhvervsevnen. Dette udelukker ikke, at en nærmere bevisførelse herom kan føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen